

Nr 62.

Av friherre **De Geer**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 2 till årets riksdag angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1940/1941 föreslås under nionde huvudtiteln, rubrik Skogsvård m. m.: Väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo att som reservationsanslag måtte beviljas kronor 1,000,000: —.

I departementschefens motivering till det äskade anslaget framhålles bl. a. beträffande grunderna för anslagets beviljande att Kungl. Maj:t skulle få rätt vid behov höja bidragsbeloppet från 25 till 50 % av den beräknade kostnaden för vägföretaget samt undantagsvis medgiva bidrag även till vägföretag, som icke erhåller den beskaffenhet, att detsamma kan fylla ett stadigtvarande transportbehov.

Önskar man få till stånd utbyggande med statsbidrag av vägar å enskild skogsmark i större skala torde emellertid vara nödvändigt höja bidragsprocenten till 50 % såsom regel och ej som undantag. Särskilt under nu rådande förhållanden med dess oerhört stora behov att snabbt och utan onödiga omkostnader få fram stora mängder särskilt brännved till de större transportvägarna är ett verkligt statsintresse att enkla skogsvägar fortast möjligt komma till stånd i mycket betydande utsträckning. För att stimulera till sådant utbyggande av skogsvägar är uppenbarligen numera ej tillräckligt med statsbidrag om endast 25 %.

Att icke hittills enkla skogsvägar tillkommit i önskvärd utsträckning beror emellertid icke blott på det jämförelsevis låga bidrag, som enligt gällande förordning kunnat erhållas, utan säkerligen även och framför allt därpå att man satt alltför höga fordringar å vägens kvalité. De vägar, som behövas i våra skogar för produkternas framskaffande, t. ex. till större bilvägar, behöva icke i allmänhet vara sådana, som hittills fordrats för bidrags erhållande. Skall man vinna snabba resultat och erhålla vägar i större utsträckning måste nog villkoren nedsättas. Det kan icke vara behövt att enkla skogsvägar skola utföras efter alltför detaljerade bestämmelser, efter noggrann planläggning av sträckning och profil, med skarpa bestämmelser om vägbanans beskaffenhet i syfte att möjliggöra även de tyngsta transporter under alla årstider o. s. v. Vägarne böra dock givetvis vara sådana, att de kunna bära jämförelsevis tunga laster men icke vara så högklassiga som hittills fordrats. En uppmjukning av bestämmelserna bör vidtagas, så att kostnaden för vägs utförande icke blir så avskräckande stor, att man icke inom en snar framtid kan få till stånd verkligt betydande sträckor av de så behövlige enkla skogsvägarna.

I anslutning till här ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid tillstyrkande av anslaget med 1,000,000 kronor att utgå som bidrag till byggande av enkla skogsvägar å mark i enskild ägo ville hos Kungl. Maj:t hemställa att bidragen som regel måtte utgå med 50 % å den beräknade kostnaden för vägföretaget samt att den ändringen måtte vidtagas beträffande villkoren för vägföretagens utförande att de verkligen bliva endast enkla skogsvägar utan överdrivna fordringar beträffande planläggning och byggnadssätt.

Stockholm den 22 januari 1941.

Arvid De Geer.
